

ΑΡΧΙΣΑΝ από τις αρχές κιόλας του Δεκέμβρη οι επιστολές επιστολών με ευχετήριο περιεχόμενο λόγω των Χριστουγέννων και με παραλήπτη εμένα, κάτι που με χαροποιεί φυσικά διαπιστώνοντας ότι εκτός των αμέτρητων πολέμων από το Σώμα Αντιφρονούντων Εκδιωγμένων (ΣΑΕ) που έχει η στήλη αυτή, διατηρεί και κάποιες φιλίες!

Βέβαια ότι σε λίγες μέρες έχουμε Χριστούγεννα δεν μου το θύμισαν οι ευχετήριες επιστολές, αλλά μου το θύμισε από τις πρώτες μέρες του Δεκέμβρη το «βιολογικό» ρολόι της μικρής, μόλις δυο μήνες αρχίζει να με ρωτάει τι δώρο θα μου κάνεις για τα Χριστούγεννα. Από το ερέθισμα της μικρής αρχίζει ο πονοκέφαλος των δώρων.

Είναι βλέπετε όχι μόνο τα ανήλικα, αλλά και τα ενήλικα μέλη της οικογένειας στην Ελλάδα που περιμένουν κάτι αυτές τις μέρες των Χριστουγέννων από την πλουσιοδόλαρη Αυστραλία, καθώς και άλλοι γνωστοί και φίλοι εδώ και στη Γενέτειρα. Αλήθεια σκεφτήκατε τι δώρο θα κάνετε;

ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ στριφογυρίζει ανάμεσα σε διαφημιστικά φυλλάδια, μέσα στη σύγχυση και τον καύσωνα.

Δεν ξέρει κανείς τι δώρο να κάνει, γιατί δεν προλαβαίνει να σκεφτεί τις ανάγκες εκείνου που θα το δεχτεί. Άλλες ανάγκες έχουν τα παιδιά, άλλες ανάγκες οι ενήλικοι.

Για τη μικρή ξέρω, από τις

Γράφει η Δέσποινα Μπαζά

«Χαμένα Όνειρα»

αρχές του Δεκέμβρη, όπως σας είπα, με κατέβασε στο υπόγειο και χώθηκε μέσα στις κούτες με τα «στολιδάκια» και διάλεξε να της πάρω εκείνα που της είναι «απαραίτητα», έτσι είπε «τα απαραίτητα» και εγώ θέλοντας και μη της έδωσα την υποσχυσή μου.

Και τώρα αυτές τις Άγιες μέρες των Χριστουγέννων είμαι υποχρεωμένη να ζαλωθώ όλη την υλικοτεχνική υποδομή που ζει στο υπόγειο για τον επίσημο στολισμό. Έτσι συμβαίνει όταν είσαι 8 στα 9. Χριστούγεννα για τη μικρή είναι να στολίζουμε το δέντρο και να λέμε τα κάλαντα.

ΩΣΤΟΣΟ, αν ο παραλήπτης μου ήταν μια «νεαρή φιλόδοξη», δεν θα είχα καμιά αμφιβολία τι δώρο χριστουγεννιάτικο να της χαρίσω. Ένα πρωί θα άνοιγε το πακέτο της και θα είχε στα χέρια ένα βιβλίο με τον δυσοίωνα τίτλο «Χαμένα όνειρα» του Μπαλζάκ.

Για μια στιγμή θα φαινόταν αμήχανη. Αλλά θα πρέπει πάντα να υποθέτουμε πως σε μια νέα

τουλάχιστον η περιέργεια υπερισχύει της αμηχανίας. Το πιθανότερο συνεπώς είναι ότι κόντρα στον αποκαρδιωτικό του τίτλο και τις χιλιάδες μελανές του αράδες, το βιβλίο θα το ανοίξει.

Όμως ο Μπαλζάκ τι μπορεί να πει στη νεαρή αναγνώστριά του; Μέσα στο ογκώδες βιβλίο του άλλο δεν δείχνει παρά το πως η νεότητα μπλέκεται στο δίχτυ που υφαίνεται γύρω της.

Οι άγριοι αλληλοεξοντώνονται, οι εξημερωμένοι αλληλοεξαπατώνται και αυτό ονομάζεται «πορεία του κόσμου».

Βρίσκουμε την πικρία του Σοπενχάουερ διάχυτη στις σελίδες του Μπαλζάκ. Κάθε μεσόκοπος έχει γευτεί αυτό το δηλητήριο, το μυρίζει από μακριά, σχεδόν το συνήθισε. Ξέρει τι πάει να πει απάτη.

Όμως ο σπουδαστής, ο φοιτητής, που ετοιμάζεται για το άλμα του, δεν μπορεί να το ξέρει αυτό.

Η απάτη, η προδοσία και η κάθε παρασπονδία είναι πράγματα που τα μαθαίνει κανείς αρ-

γά, γιατί αν τα μάθαινε νωρίτερα θα ήταν αδύνατο ακόμη και να βγεί από την πόρτα του σπιτιού του.

ΕΠΟΜΕΝΩΣ το να συστήσει κάποιος ένα τέτοιο μυθιστόρημα σε μια άγουρη συνείδηση δεν σημαίνει πως της ψιθυρίζουμε «πρόσεχε τις παγίδες, μην εμπιστεύεσαι κανέναν».

Ο Μπαλζάκ θέλει να τονίσει ότι προτού καν επιχειρήσει κάποιος ένα πέταγμα μπορεί να του κοπούν τα πόδια.

Και τότε πρέπει να διαλέξουμε αν προτιμάμε μια νεολαία αρτιμελή και διαρκώς καχύποπτη ή μια τραυματισμένη που προχωράει παρόλα αυτά.

Σήμερα προκύπτει ήδη πρόβλημα στην αφετηρία. Ο σύγχρονος νέος φοβάται να είναι φιλόδοξος. Διστάζουν οι αρχάριοι να κάνουν ακόμη και το πρώτο τους βήμα.

Φαίνεται πως πρώτα από όλα τους απασχολεί το πως θα κατοικήσουν έναν πλανήτη που μεγαλώνει και στενεύει ταυτόχρονα. Είναι αίτημα απλής προσαρμογής αυτό;

Ας μην βιαστούμε στα συμπεράσματα. Το να ζητάει κάποιος μια θέση εργασίας, μια θέση στον ήλιο, είναι πιθανό στο τέλος να τον κάψει ολόκληρο. Και από το να ζητάει το λίγο, να φτάσει να απαιτεί πολύ περισσότερα.

Τότε μια νέα εξέγερση θα αρχίσει. Και μια νέα προσπάθεια να ειπωθεί στον εξεγερμένο πως αν τα ζητάει όλα, για όλα υπάρχει ένα τίμημα.

Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα NNO

ΟΙΚΟΣ ΕΥΓΗΡΙΑΣ

“ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΠΙΤΙ” EARLWOOD

Θέλετε οι ηλικιωμένοι σας που χρειάζονται φροντίδα να ζουν σε ένα ζεστό ελληνικό περιβάλλον;

Ο Οίκος Ευγηρίας της Ελληνικής Κοινότητας παρέχει την καλύτερη φροντίδα και εξυπηρέτηση.

Το προσωπικό είναι ελληνόφωνο και η κουζίνα ελληνική.

Διαθέτουμε δωμάτια προσωρινής διαμονής όπου μπορείτε να αφήσετε τους ηλικιωμένους σας για σύντομο χρονικό διάστημα εάν εσείς πάτε διακοπές.

Επισκεφτείτε το Ελληνικό Σπίτι της Κοινότητας στο Earlwood όπου θα διαπιστώσετε την ελληνική φιλοξενία και εξυπηρέτηση.

Για πληροφορίες τηλ: 9718 7195
2 Woolcott St., Earlwood ☎ 9718 7195